SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

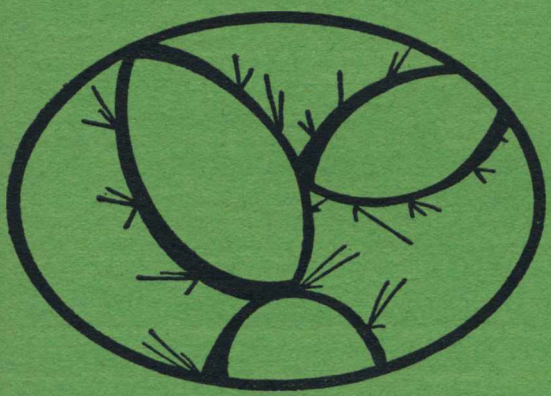

1961

No. 8

Voorzitter: A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.)

Secretaresse: Mevrouw J. GRULLEMANS VAN BERGHEM, Hereweg 19, Lisse.

Penningmeester: G. D. DUURSMA, A. Stellingwerfstraat 81, Leeuwarden — Postrekening no. 83 35 50.

Redacteur: H. VAN DER VELDE, Hofwijckstraat 17, Den Haag.

Etisso CACTUS MESTTABLETTEN

MENGMESTSTOF 8+15+20
BLOEIBEVORDERENDE
VOEDINGSSTOF

Speciaal samengesteld voor en aangepast aan de voedselopname van cactus- en vetplanten

Etisso BLOEMENMESTKEGELTJES

MESTSTOFFENMENGSEL
6–13–18
ONTHEFFING NR 513

Bloeibevorderend. Gemakkelijk en hygiënisch in het gebruik. Organisch, daardoor wortelverbranding uitgesloten.

Etissol

GOEDGEKEURD MIDDEL
P.D. NR 2120

Tegen blad- en schildluis.
Tevens tegen vliegen, muggen en motten. Verkrijgbaar in spuitflacon en aerosolbus.

Etisso blatt·3 BLADVERNIEUWER

In Nederland en België verkrijgbaar bij bloemisten en zaadhandelaren.

Voortdurend schoonmaken van Uw Ficus, Clivia, Sansevieria en andere hardloofgewassen thans overbodig. Houdt de bladen glanzend en stofvrij en voorkomt tevens voortijdige bladafval.

Firma K. EDELMAN

Specialiteit Cactussen en andere Vetplanten

Grote voorraad

UITSLUITEND GROOTHANDEL
WHOLESALE ONLY

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 334

L. S. In verband met mijn vacantie en drukke werkzaamheden na mijn terugkeer, bestaat dit nummer uit 8 pagina's. Het septembernummer dat gewoonlijk 8 pagina's bevat, zal dan 16 pagina's groot worden, evenals het daaropvolgend oktobernummer, zodat u niets tekort komt. *Red.*

NUMMER 8 1961 AUGUSTUS

Nederl.-Belgische Vereniging van Liefhebbers van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

Redactie-adres : Hofwijckstraat 17, Den Haag VERSCHIJNT MAANDELIJKS

J. C. VAN KEPPEL

Interessante groeivormen bij vetplanten

VII

Echeveria glauca cv. 'cristata'

Echeveria glauca, door BAKER beschreven in Saunders Refugium Botanicum (1869), als synoniem van *Cotyledon glauca* BAKER, is wel de bekendste en meest gekweekte van alle Echeveria's. Hoewel de glorietijd van de oude buitenplaatsen met hun mozaïekvakken, waarin deze soort een belangrijk bestanddeel vormde, voorbij is, kunnen wij toch opmerken dat deze Echeveria nog een eervolle plaats in het huidige vetplantensortiment inneemt. Niet alleen de fraai blauw gekleurde rozetten, maar ook de rijke bloei met de roodgele, sprekende bloempjes maken van deze gemakkelijk te kweken plant een dankbaar kweekobject.

Is een plant, zo algemeen bekend, nog wel een bespreking waard zal men geneigd zijn te denken. Naar onze mening wel, daar het interessante van een plant generlei verband houdt met haar algemeenheid of zeldzaamheid en voor hen die zich wat dieper in deze materie inwerken is *Echeveria glauca* een belangrijke schakel voor de studie van de groep S e c u n d a e BAKER, waartoe deze plant behoort. Ook bij de vele kruisingen droeg *Ech. glauca* een belangrijk steentje bij, zodat verschillende dubbelgangers door de doorsneeliefhebber *Echeveria glauca* genoemd worden, maar ook voor de meer gespecialiseerde liefhebber zijn er nog tal van problemen rond deze soort die om een oplossing vragen. In de eerste plaats haar verwantschap met *Echeveria secunda* BOOTH, beschreven in 1838 in LINDL. Bot. Reg. 24, suppl. 59.

De beschrijvingen der beide soorten verschillen dermate weinig, dat het de vraag is of dit wel twee zelfstandige soorten zijn. OTTO beschreef in de Hamb. Gartenz. van 1873, *Echeveria secunda var. glauca,* en waarschijnlijk is dit dezelfde plant als *Echeveria glauca* BAKER. Samen zijn er van deze

twee soorten (?) reeds meer dan acht variaties beschreven en hoewel wij enkele van deze vormen ongetwijfeld in onze collecties bezitten, is het ons tot heden niet gelukt *Echeveria secunda* hieruit te determineren. Als er onder de lezers iemand is die meent *Echeveria secunda* te bezitten, zouden wij gaarne een reactie daarop vernemen.

De beschrijving van *Echeveria glauca* BAK. is als volgt: Meest stamloze plant, slechts op oudere leeftijd een korte stam vormend, met talrijke uitlopers. Bladeren tamelijk dun, 40–50 stuks in dichte rozetten, breed verkeerd ei- tot spatelvormig, aan boventop afgerond, met 1 soms 2 scherpe spitsjes aan de top. Bladeren aan beide zijden fraai blauwachtig berijpt, aan de randen soms min of meer roodachtig, 5 cm lang of langer, 1 cm onder de

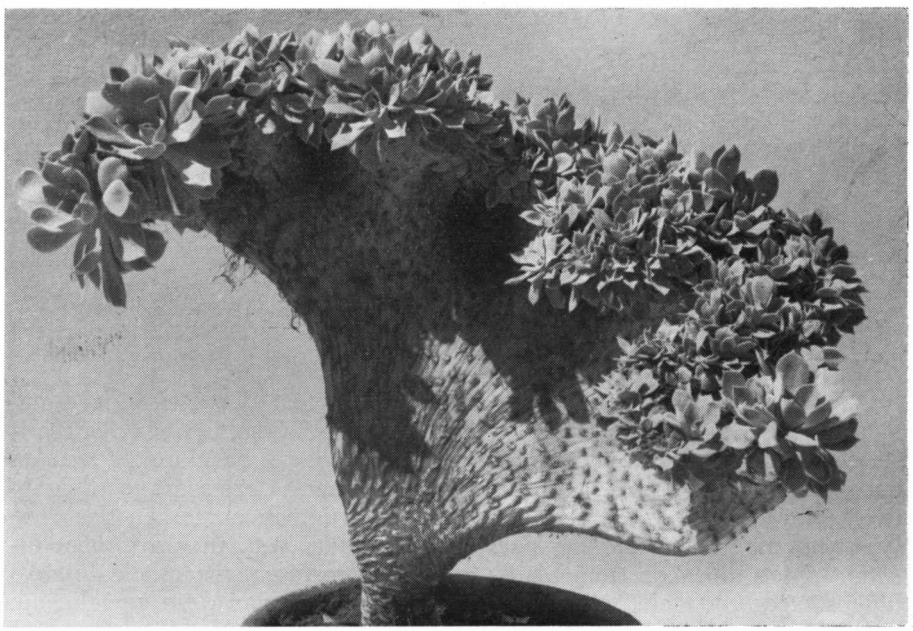

ECHEVERIA GLAUCA CV. ‚CRISTATA' foto, de Klark

top 2½ cm breed; naar de voet toe wigvormig versmald. Bloemstengel 20-30 cm lang, dun, bloemtros enkelvoudig, naar één zijde gekeerd, 12-20 bloemig. Bloemen 8-10 mm lang van boven rood, van onderen geel. Door de enkelvoudige bloemtros onderscheidt zij zich van sommige hybriden die een 2-3 voudige bloemtros bezitten.

De cristaatvorm van *Echeveria glauca* vindt men zowel in de collecties als in de literatuur meestal onder de foutieve naam van Echeveria „globosa cristata". E. globosa hort. is een der vele tuinvormen die rond 1870 onvoldoende beschreven werden en waardoor het uitermate moeilijk, zo niet onmogelijk is te weten welke plant hiermee bedoeld werd.

De mooiste cristaten kweekt men van een normale stek van een cristaatvormige plant, die op een gegeven moment weer cristaat wordt. Onze afbeelding laat een dergelijke plant zien.

De 30 cm brede en 25 cm hoge „waaier" staat op een stevige ronde

stam, wat het gevaar van verlies door rotting aanmerkelijk verkleind. Maar aan een ander gevaar, dat niet afwendbaar is, gaan de kamvormen onherroepelijk verloren, n.l. het ataviseren van de kam tot de normale vorm. Op de foto ziet men uiterst links en rechts reeds de normale stekken verschijnen. Inmiddels heeft de gehele „band" zich opgelost in honderden normale rozetjes en moet opnieuw getracht worden door deze afzonderlijk te stekken een nieuwe cristaatvorm te kweken.

Aangezien Echeveria's zeer vatbaar zijn voor wolluis moeten vooral cristaatvormen regelmatig gecontroleerd worden, daar zij ideale schuilplaat-

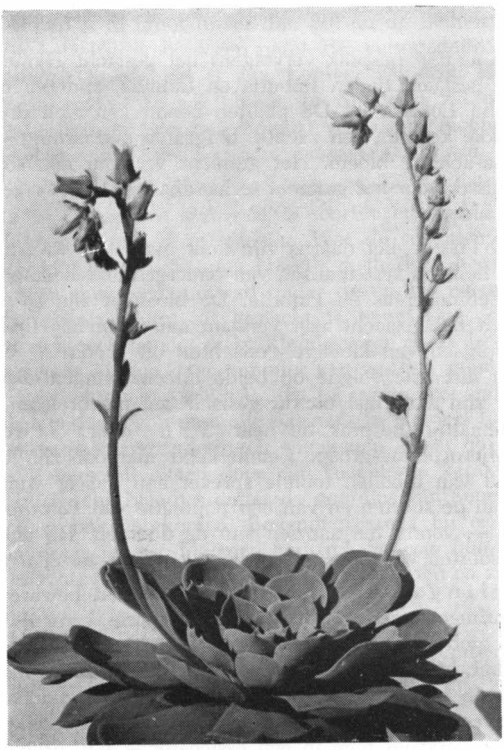

ECHEVERIA GLAUCA Bak. foto: de Klark.

sen voor ongedierte bieden. Het voorkomen van luizen op monstruositeiten heeft sommigen ertoe verleid de stelling te poneren dat luizen een werkzaam aandeel zouden hebben in het ontstaan hiervan, maar dit is o.i. volkomen nonsens.

Cristate delen kan men ook stekken, maar dit heeft het nadeel dat bij de verdere groei de kammen zeer dicht opeen groeien en laag blijven waardoor gietwater of regen tussen de kammen blijft hangen en spoedig rotting veroorzaakt. Dergelijke planten moeten dus niet over de „kop" gegoten worden. Buitencultuur van oudere planten is om deze redenen dan ook niet aan te raden. Op enkele naverwante cristaatvormen hopen wij binnenkort nog nader terug te komen.

Werkgroep voor Succulentenstudie

BIJEENKOMST OP 11 EN 12 MAART 1961 TE WAGENINGEN.

Te 16.45 uur opende de voorzitter de bijeenkomst, waaraan door 20 personen werd deelgenomen. Over het „Succulentarium" werden enige mededelingen gedaan: voorlopig zal de verzorging door het personeel van het I.V.T. geschieden; de verhoogde bakken zullen eerst in de loop van deze zomer gereed komen en in afwachting daarvan wordt nu reeds materiaal bijeengebracht. De voorzitter wekte de aanwezigen op tot medewerking.

De heer B u i n i n g besprak vervolgens het geslacht Hymenorebutia; sommige auteurs plaatsen dit geslacht tussen Rebutia en Lobivia, anderen bij Echinopsis, weer anderen lijven het bij Lobivia in. De planten kenmerken zich door een weekvlezig lichaam met een dikke kern en een zachte, buigzame bedoorning – als bij Rebutia – en door een Lobivia-achtige bloem. Het geslacht vertoont ook sterke bindingen met Echinopsis. Spreker is er voor het geslacht te handhaven; het is vooral gekenmerkt door dikke hymen in de bloem.

De heer R u b i n g h liet daarna zijn licht over deze kwestie schijnen; hij acht het Rebutia-achtige lichaam systematisch van ondergeschikt belang; het komt ook voor bij geslachten als Echinocereus en Parodia. De bloemen zijn sterk van Rebutia verschillend en hij vindt het geslacht zeer verwant aan Lobivia. Hij bespreekt voorts de kwestie van het afsplitsen van kleinere geslachten uit grotere.

Een levendige discussie volgde op beide uiteenzettingen. Besloten werd dat de volgende keer ieder zijn materiaal uit dit geslacht zal meebrengen.

Na de broodmaaltijd besprak de heer V a n d e r S t e e g de Argentijnse Parodia's van de Microsperma-groep. Kenmerkend hiervoor zijn de opvallend kleine zaden. Aan de hand van tabellen toonde spreker aan dat er weinig verschil bestaat tussen de variatie van de soorten en van een populatie van *Parodia miscrosperma* – in het wild verzameld –, vooral ten aanzien van de doornen. Hij achtte het waarschijnlijk, dat het aantal soorten van deze groep wel tot enkele terug te brengen zal zijn.

De heer Z e i l i n g a vertelde daarna iets over het bewaren van stuifmeel. Er zijn twee typen stuifmeelkorrels: met twee en met drie kernen; bij de laatste heeft de generatieve kern zich reeds in de korrel gedeeld; dit stuifmeel, dat voornamelijk bij windbloeiers voorkomt, heeft een korte levensduur. Rijp stuifmeel neemt langzaam water op en ademt; wil men het bewaren, dan dient men deze ademhaling tegen te gaan, omdat daarmede de reservestoffen worden verbruikt. Dit kan bereikt worden met droogte en koude. Droogte verkrijgt men in een exsiccator – b.v. droogfles voor sigaren –, waarbij als drogende stof ongebluste kalk of silicagel kan worden gebruikt. Deze exsiccator moet nu op een koude plaats gezet worden (ijskast). Ook licht heeft een ongunstige invloed op de levensduur en het stuifmeel moet dus ook donker bewaard worden. Hoe lang men op deze wijze stuifmeel kan bewaren, hangt af van de soort; men dient dit voor iedere soort afzonderlijk te onderzoeken. Het is gelukt stuifmeel van Sedum en Crassula 4 maanden te bewaren. Door middel van kiemingsproeven kan men nagaan hoe groot het kiemingspercentage is; in een z.g. hangende druppel met gedistilleerd water, waarin opgelost boorzuur (0.1–0.001 % of suiker 5–30 %), ook wel in agar-agar, kiemt het stuifmeel in 2–6 uur, hetgeen door een eenvoudige microscoop en mogelijk ook al met een sterke loep kan worden geconstateerd. Deze studie is een prachtig terrein voor liefhebbers.

Daarna gaf de heer M o r t e l m a n s een uiteenzetting van de verschillen van *Mammillaria egregia, magallanii* en *M. lasiacantha var. denudata*. De onderlinge verschillen achtte hij wel klein, maar duidelijk; *Mam. egregia* is het meest karakteristiek: de zaailingen zijn geheel anders dan bij de twee overige soorten en de zaden hebben

een toegespitste top, terwijl in de kuiltjes de bodem een bultje bezit. Het is op grond van deze kenmerken misschien juister *M. egregia* als een soort te beschouwen en de beide andere als variëteiten van elkaar. Dia's en levend materiaal verduidelijkten het betoog.

De heer Bommeljé toonde vervolgens een aantal lantaarnplaatjes van de Städtische Sukkulenten Sammlung te Zürich, Zwitserland.

Op zondagmorgen toonde de heer Lenselink een plant van *Mammillaria jaliscana* met in vele oksels twee bloemknoppen inplaats van één.

De heer Buining gaf daarna een beschouwing over de door Spegazzini beschreven *Echinocactus famatimensis,* die gevonden wordt op ± 2500 m hoogte in het Famatimagebergte in Noord-Argentinië. Hij acht deze plant niet identiek aan hetgeen onder deze naam in cultuur is; noch het type, noch de beschrijving komen daarmede overeen: het aantal ribben is te groot (meer dan 20) en de bedoorning is verschillend. Ritter vond in 1955 in hetzelfde gebied een plant, die vermoedelijk wel identiek is aan *Echinocactus famatimensis* Speg.; het is zijn Lobivia FR 459. Het aantal ribben is 30–40. Wanneer dit inderdaad zo zal blijken te zijn, dan zal onze „famatimensis" (die tot verschillende geslachten wordt gebracht) van naam moeten veranderen. Hoe die naam dan zal moeten luiden, zal nog een onderwerp zijn van veel studie.

Tot slot besprak de heer Boom de kwestie Senecio-Kleinia-Notonia. Het geslacht Senecio L. (1753) omvat een kleine 2000 soorten en men heeft meermalen getracht kleinere geslachten hieruit af te splitsen. Wat de succulenten betreft, was het eerst Kleinia Haw. (1812), daarna Notonia (1833), doch deze beide bleken te weinig te verschillen; ze werden dus gecombineerd onder de oudste naam Kleinia.

Alhoewel het practisch schijnt dit geslacht te handhaven, omdat het toch vrij homogeen is, ziet hij zich toch genoodzaakt Kleinia weer op te laten gaan in Senecio. Ten eerste omdat de naam Kleinia daarvoor niet kan worden gebruikt; het is een z.g. jongere homoniem ten opzichte van Kleinia L., dat tot een geheel andere familie behoort. Bij handhaving van het geslacht zou men alle Kleinia's in Notonia moeten plaatsen, hetgeen dan tot ongewenste naamsveranderingen zou leiden. Maar ook de kenmerken zijn niet sterk: het geslacht verschilt alleen door zijn succulente karakter, de afwezigheid van straalbloemen en van schutblaadjes onder de hoofdjes van Senecio; kenmerken, die bij Senecio hier en daar ook voorkomen. Bovendien kreeg hij een plant, die precies geleek op een Kleinia, doch Senecio-bloemen had (n.l. *Senecio bulbinefolius),* zodat het onmogelijk is deze geslachten goed van elkaar te onderscheiden en ze dus gecombineerd dienen te worden.

Hierna bezocht het gezelschap de collectie succulenten.

Besloten werd het volgende weekend op 23 en 24 september te houden; onderwerp van gesprek zal o.m. zijn: het geval *Echinopsis aurea.* Men wordt verzocht materiaal hiervan mee te brengen.

NUTTIGE WENKEN

VERMUCULIET (Vermisol): is een uit Zuid-Afrika afkomstig produkt van minerale oorsprong. Het wordt gebruikt voor isolatiedoeleinden. Een zeer licht produkt met ongeveer dezelfde eigenschappen als turfmolm. doch het kan niet rotten omdat het niet organisch is. Er zijn verschillende soorten op de markt, sommige reageren zuur, andere neutraal en enkele uitgesproken alkalisch. De laatste soorten zijn doorgaans bijna wit. In het algemeen kan men zeggen, hoe bruiner van kleur hoe zuurder. Het heeft echter geen enkele voedingswaarde, doch het maakt de grond doorlatend voor water en lucht. Vermiculiet wordt gebruikt als kunstmatige bodem bij het zaaien, terwijl sommigen het bij een voedingsbodem voor volwassen planten gebruiken. Voor het bewortelen van planten of stekken is het een niet te evenaren middel.

R. Davidson.

Universele indeling van de plantenwereld met behulp van ponskaarten

De Internationale Bedrijfsmachine Maatschappij N.V. schrijft ons :

Gedurende vele decennia hebben talloze plantkundigen zich bezig gehouden met het identificeren van planten. Maar geleerden afkomstig uit verschillende landen of levend in verschillende tijden hebben dikwijls andere benamingen gegeven aan eenzelfde plant.

Het is altijd de vurige wens geweest van iedere taxonoom om een eind te maken aan de verwarde situatie die in de loop der tijden is ontstaan.

Deze wens is voor een groot deel in vervulling gegaan, toen een dezer dagen aan taxonomen uit alle delen van de wereld op het Plantkundig Instituut van de Universiteit van Genua gedeelten van een Internationale Planten Index werden getoond, een project om alle plantenleven op aarde met behulp van IBM ponskaarten te catalogiseren. De onderneming ontvangt financiële steun van de National Science Foundation in de Verenigde Staten.

De IBM 407 van Yale zal één grote index gaan afdrukken van alle 1.700.000 planten ter wereld, per klasse, familie, geslacht en soortnaam.

Hiervoor moest eerst een getallensysteem worden uitgewerkt voor het coderen van de wetenschappelijke namen, waarna een speciale ponskaart werd ontworpen om de gecodeerde gegevens op vast te leggen. Iedere IBM kaart bevat een schat van botanische gegevens met de auteur die als eerste de plant identificeerde en de belangrijkste punten uit de publicaties waarin hij hiervan melding maakte.

De index doet dus tevens dienst als crossverwijzing naar al het werk van belangrijke auteurs op het gebied van plantkunde. Wanneer de duizenden en nog eens duizenden kaarten zijn geponst, zal de flora in 50 delen worden gepubliceerd als naslagwerk voor geleerden over de gehele wereld.

Mr. Gould, die de leiding heeft van het project, verwacht dat in de toekomst ook in West Europa een IBM ponskaarten installatie zal helpen bij het indexeren van de flora wanneer taxonomie — de leer van de wetenschappelijke en stelselmatige indeling van planten — zich ook hier verder ontwikkelt.

Tot nu toe zijn 50.000 kaarten geponst; dat is de volledige indeling per klasse. Aan de volgende fase, de indeling per geslacht, is men reeds begonnen.

Men schat dat het indexceren van alle bestaande publicaties 50 mensen 10 jaar zou kosten. Met behulp van IBM apparatuur kan het werk nu door 6 man binnen 5 jaar worden voltooid.

Een van de belangrijkste bronnen voor de Internationale Planten Index is het Kew Gardens Herbarium in Engeland. In 1895 kon, dank zij de financiële hulp van Charles Darwin, een begin worden gemaakt met de Index Kewensis, een volledig universele flora, die drie gebieden van de plantenwereld bestrijkt.

Wanneer de gegevens gecatalogiseerd zijn, zal voor het eerst een cross index van alle informaties in de 13 delen van de Index Kewensis beschikbaar komen.

De Internationale Planten Index is niet alleen een belangrijk hulpmiddel voor de geleerde, maar ook voor de boomkweker en de amateur botanicus.

Mr. Gould begon 10 jaar geleden zelf als amateur botanicus planten te indexeren toen hij zich ergerde over de tegenstrijdige informatie in verschillende plantkundige werken.

Zijn kennis van IBM methoden vormde tenslotte de grondslag voor een grootscheepse actie om orde te scheppen in de verwarde situatie.

Laatbloeiende Succulenten

Nog veel te weinig, zegt de heer C. B o m m e l j é in „Onze Kringpost" wordt bij de opbouw van een verzameling gelet op de spreiding van de bloei. In een gemengde verzameling kunnen, bij oordeelkundige keuze, een groot deel van het jaar bloeiende planten het geheel opluisteren. De grote bloei van de cactussen valt in het voorjaar en de zomer, maar ook in het najaar bloeien nog verschillende soorten. Bij het nazien en netjes zetten voor de winter noteerde ik in de laatste week van september nog enige bloeiende Mammillaria's o.a. *hidalgensis, rhodantha, pygmaea, schiedeana* en *sanluisensis*. Enkele roodbloeiende Lobivia's: *binghamiana* en *saltensis*. *Hamatocactus setispinus, Seticereus aurivillus (icosagonus), Cleistocactus grossei, Eriocereus martinii* en *Loxanthocereus gracilis* brachten hun laatste bloemen. Verschillende Astrophytums bloeiden nog volop.

De Afrikaanse vetplanten houden het langer vol. In oktober bloeien volop de Faucaria's, Lithops en Conophytums. De prachtige paarsbloeiende *Con. wettsteinii* is juist uitgebloeid. De geelbloeiende Lithopssoorten komen het eerst, waarna de witbloeiende volgen. Op een gunstige plaats kan *Faucaria britteniae* wel tot in november bloeien, evenals Glottiphyllum. Een groot exemplaar van *Aloë mitriformis* heeft een lange vertakte bloeistengel, waaraan de bloemen beginnen te kleuren. *Othonna capensis* vertoont nog steeds zijn gele sterretjes terwijl *Crassula picturata* reeds maanden lang een kussen van witte bloempjes vormt.

Zo blijken de vetplanten toch onmisbaar te zijn voor een verzameling waarin men tot diep in het najaar nog van bloemen wil genieten.

De heer G. D. D u u r s m a, de nestor van onze liefhebberij tekent hierbij aan :

In een der nummers van „Onze Kringpost", het orgaan van de afdeling Den Haag, dat ik steeds met de grootste belangstelling lees, trof mij onder de titel „Onder de loep" een opmerking, waarmee ik het wel zeer bijzonder eens ben. In dit artikel toch wordt de nadruk gelegd op het feit, dat veel te weinig bij de opbouw van een verzameling gelet wordt op de s p r e i d i n g van de bloei. En dit heeft dan vooral betrekking op de bloei in de late herfst en winter.

Op het hoogtepunt van mijn liefhebberij, omstreeks 1908 tot 1940 heb ik er altijd naar gestreefd zoveel mogelijk 's winters bloeiende succulenten bijeen te scharrelen. Er waren aanvankelijk nog maar enkele particuliere succulentencollecties hier te lande. Maar we hadden altijd enig contact met elkaar en ook met de botanische tuinen, waar men over het algemeen nog over een tamelijk rijk sortiment beschikte. Ik denk b.v. aan Groningen, waar hortulanus Fiet veel bijzonderheden kweekte, vooral Kleinia's; aan Leiden, waar hortulanus E. F. Witte een prachtsortiment struikvormige Mesems bezat, die nu vrijwel nergens meer bekend zijn; aan hortulanus Van Laren, die te Amsterdam ook veel bijzonderheden kweekte, evenals hortulanus Budde te Utrecht. Ik beweer hiermee niet, dat de tegenwoordige horti in dit opzicht achteruit zijn gegaan. Integendeel. Maar van die oude sortimenten is weinig meer over en er zijn veel nieuwe soorten voor in de plaats gekomen.

Juist onder die oudere planten waren zoveel mooie winterbloeiers. Uit mijn plantenlijstjes van voor de oprichting onzer vereniging noteer ik: *Aloë variegata* L., *Crassula lactea* Ait., *Crassula rosularis* Haw., *Cr. schmidtii* Rgl., *Cr. spathulata* Thunb., *Kleinia galpini* Hook f., *Kl. ficoides* (L.) Haw., *Kl. fulgens* Hook fil., *Kl. neriifolia* Harv., *Kl. pendulata* (Forst.) D.C., *Rhipsalis houlletiana* Lem., *Rh. pachyptera* Pfeiff. en *Zygocactus truncataus* K. Sch. *Euph. milii* des Moulins, beter bekend onder haar oude naam *Euph. splendens* Bojer, *Sedum sieboldii* Sweet en vele anderen.

Onder gunstige omstandigheden bloeit ook *Othonna capensis* Harv. vrijwel de gehele winter door, terwijl ik *Faucaria tigrina* (Haw.) Schwantes ook meermalen met Kerstmis nog in bloei had.

UIT ANDERE TIJDSCHRIFTEN

Het julinummer van Kakteen und andere Sukkulenten bevat op de omslag een fraaie foto van *Peperomia dolabriformis*, gemaakt door prof. dr. W. Rauh. Een kleurenfoto van *Notocactus graessneri* (K. Sch.) Berger, een even mooie als interessante soort die verwantschap vertoont met *Notocactus haselbergii* (F. A. Hge jr.) Berger, beide afkomstig uit de staat Rio Grande do Sul, Brazilië. Deze plant is naar de vroegere cactuskweker Rich. Grässner te Perleberg genoemd, die ze in 1903 voor het eerst invoerde. Voor een goede groei en bloei is enten noodzakelijk.

Wilhelm Fricke vertelt van zijn bezoek aan de Rivièra bij de kwekerij Delrue-Menton, geïllustreerd met een 4 tal goede foto's.

Felix Krählenbühl schrijft over *Mammillaria nivosa* Link (1837). Deze prachtige witwollige geelbloeiende en geelbedoornde soort is afkomstig van de Westindische eilanden, zuidelijk van Bahamas, Culebra, St. Thomas, Tortala, Antique enz., waar ze zeer veel aangetroffen wordt. Uit de literatuur bleek, dat *Mam. nivosa* reeds 120 jaar geleden door een scheepsofficier van het eiland Sint Thomas naar Hamburg werd gebracht. Vandaar kwam ze - ongeveer 60 jaar later - o.m. in het bezit van prof. Schumann, die toen van mening was dat *Mam. nivosa* met de Link'se beschrijving met *Mam. caracasana* overeenstemde, een plant die tegenwoordig (1903) niet meer in de verzamelingen voorkomt.

Werner Rauh vervolgt zijn beschouwingen over de succulente planten uit Madagaskar met *Euphorbia ankarensis*, met vele afbeeldingen.

Udo Köhler beschrijft *Medio-(Pygmaea-) Lobivia pygmaea* (Fries) Bckbg.

H. en E. Hecht vragen in een uitvoerig artikel of „de bloempot niet meer modern is" en breken een lans voor de blikken bussen en plastic potten. Verder de gewone rubrieken.

30 JAAR SUCCULENTEN IN ZÜRICH

Te Zürich, Zwitserland, werd half mei het 30-jarig bestaan van de Stedelijke Succulentenverzameling gevierd. De verzameling cactussen en vetplanten kwam indertijd in het bezit van de gemeente Zürich door een schenking en is daarna voortdurend uitgebreid en aangevuld. Het vorig jaar hebben 130.000 bezoekers een kijkje genomen op deze permanente tentoonstelling.

Vakbl. v. d. Bloemisterij.

AUGUSTUS. – Het onregelmatige weer van de laatste weken, d.w.z. veel regen, afgewisseld met enkele zonnige dagen, om de weerman na te praten, maakt toch niet de indruk, dat het met de zomerse dagen gedaan is. Er kunnen nog mooie dagen genoeg komen. We geven onze planten nog regelmatig water en dat doen we bij voorkeur tegen de avond, dan hebben de planten de gehele nacht de tijd om het water in zich op te nemen. Wel moeten we degelijk letten op de weerberichten. Het is natuurlijk uit den boze om bij een bedekte lucht de planten water te geven, wat ze, door gemis aan zonlicht en warmte, toch niet kunnen verwerken. Het vergroot bovendien de kans, dat door teveel nattigheid uw planten last krijgen van wortelrot en dan is de groei er volkomen uit. Wegsnijden van de aangetaste wortels kan nog redding brengen.

Voor de Phyllocactus bezitters is augustus wel de beste maand voor het stekken. Zorg er echter voor dat u behoorlijk gegroeide scheuten neemt en niet de dunne takjes, want deze zijn voor een latere goede groei en bloei vrijwel waardeloos. Dus behoorlijke fris groene scheuten afnemen.

Zaailingen kan men nog verspenen in een goed doorlatende grond, met als bovenlaag een plm. 2 cm goed gezeefde aarde, welke we met een plankje gelijkmatig aandrukken. Voor het gemakkelijke verspenen kan men de grondlaag wel iets vochtig maken, daarna aandrukken. Het zou anders wel eens kunnen gebeuren dat er putten in de zaaipan komen bij het water geven.

Freek Hoogvliet Speciaal adres voor:
Cactussen en Vetplanten
MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis) Oostelijke Slag 7 Telefoon 01745-732
U wordt hierbij uitgenodigd voor een bezoek aan mijn nieuwe Cactuskwekerij.
Ook nu per postbestelling leverbaar. — Vraagt onze prijscourant.

BESTUURSMEDEDELINGEN

CONTRIBUTIE 1961 AFDELINGEN.

De Penningmeesters der afdelingen worden vriendelijk verzocht, de reeds ontvangen contributies over het jaar 1961, te willen overmaken op postrekening no. **8 3 3 5 5 0**, ten name van de Alg. Penningmeester van Succulenta te Leeuwarden.
G. D. DUURSMA, Penningmeester, A. Stellingwerfstr. 81, Leeuwarden.

UIT DE AFDELINGEN

AMSTERDAM EN OMSTREKEN

In de maand juni organiseerde de afdeling twee excursies. Een van de deelnemers aan het bezoek op 24 juni aan de Hortus Botanicus was mij, daar ik zelf verhinderd was, van dienst met onderstaand verslag.

Temperatuur 28 graden (althans buiten) en aantal bezoekers 27 ontliepen elkaar weinig. Hoewel de verzameling succulenten beperkt is in de Hortus vielen toch diverse interessante vetplanten op. De Hortus biedt echter uiteraard meer dan alleen succulenten. Voor diegenen die de temperatuur in de kassen durfden en konden trotseren was er nog veel belangwekkends zoals een palm van 800 jaar, bijzondere soorten varens, lotusplanten en een prachtig bloeiende en machtig riekende (aasbloem) Duitse pijp. Al met al een geslaagde middag die, dank zij de deskundige rondleiding, de talrijke bezoekers een hoop nieuws leerde al was het dan voor het merendeel niet over succulenten.

Ons tweede bezoek gold, op 28 juni, de collectie van de heer Bannink. Zijn kas staat in een tuin van het tuincomplex Amstelglorie. De kwantiteit mocht dan wel steeds afnemen: complex tuinen, tuin, kas en dan nog een kas hoofdzakelijk gevuld met hoogsucculenten, de kwaliteit stellig niet: een voortreffelijk aangelegd complex, een heerlijke tuin, een mooie collectie en stuk voor stuk prachtig gekweekte hoogsucculenten. Voor zaaierij viel er nog een handig hulpmiddel te ontdekken: een vorm bestaande uit een aantal zaaipotjes uit één plaat plastic geperst. Het instrument is in de handel.

De thee deed ons geheel in stijl de hoogsucculente levensvorm aan den lijve ervaren en waarderen. De plantenverloting was ook ditmaal weer een succes.

P. KRAAK, Ch. Leickerstraat 7-II
Amsterdam — Tel.: 15 18 11.

DEN HAAG

In verband met de vacantie zal er in de maand augústus door de Haagse afdeling geen vergadering worden gehouden. De eerstvolgende vergadering zal plaats vinden op maandag 18 september a.s.

5 AUGUSTUS–29 SEPTEMBER

Geef
Rheuma-zieken
méér Klinieken!

Koopt een lot voor slechts EEN GULDEN
Trekking 29 september a.s. Hilversum II
tussen 19.40–20.40 uur.

GOOI- EN EEMLAND

De vergadering, die 4 juli te Hilversum gehouden werd, stond nog onder het teken van de propagandadag, die de afdeling jongstleden georganiseerd had, want, naast 21 leden, namen 7 introducees aan de bijeenkomst deel. Drie van de introducees gaven zich tijdens de bijeenkomst voor het lidmaatschap op.

Na behandeling van de huishoudelijke aangelegenheden volgde een demonstratie van het enten van cactussen op onderstammen en een discussie over de voor- en nadelen van het enten. Verloting en verkoop van planten hadden een vlot verloop.

W. H. SCHUSTER, secretaris,
Pieter de Hooghlaan 2 — Loosdrecht.

Fa. VAN ZANTEN & HOFLAND
In- en verkoop van Cactussen en Vetplanten
Telefoon 01740-5480 Bij geen gehoor 5051 of 5410
Correspondentie adres : GEESTWEG 848 — NAALDWIJK.

HAARLEM EN OMSTREKEN

De afdeling Haarlem hield op 13 juli j.l. zijn vergadering. Ondanks het zeer slechte weer viel de opkomst mee. Ook melde er zich nog een nieuw lid, de heer Verkerk. De voorzitter, die de vergadering om 8.30 uur opende, vertelde nog wat over de excursie die de afdeling gemaakt had naar de kwekerij van de heer Janse in den Haag. Verder ontstond er een aangename discussie over de planten die de heer Baks had meegebracht voor de verloting en plantenverkoop, waarvan de laatste georganisceerd werd door de heer Baks zelf ten bate van de afdeling.

Tevens werd er besloten om voor de maand september een spreker te vragen die dan, dit speciaal voor onze leden te IJmuiden, een lezing zal houden in IJmuiden.

De voorzitter besloot om de discussie die hij moest onderbreken door het al later worden, op te schuiven naar de volgende vergadering die gehouden zal worden op donderdag 10 augustus.

M. J. VAN DOESBURG, Secretaris,
Wardenaarstraat 4, Velsen-noord,
post Beverwijk.

ROTTERDAM

Op 7 juli werd een discussieavond gehouden. Vele onderwerpen werden besproken, zodat het een uitzonderlijk leerzame en gezellige avond is geworden.

Daar in de maand augustus ons vergaderlokaal gesloten is, wordt de volgende bijeenkomst gehouden ten huize van de heer en mevrouw Bravenboer, Kethelweg 116 te Vlaardingen op zaterdag 12 augustus des avonds te 7 uur. De kas van de heer Bravenboer is groot genoeg om ons allen een plaats te bieden en we kunnen u verzekeren dat er veel moois te zien is.

J. L. DE SLEGTE, Secretaris,
Schiebroeksesingel 31, Rotterdam-12.

Zij, die lezen, weten veel; zij, die kijken, weten soms nog méér !

KOPIJ INZENDEN

Kopij voor het volgende nummer moet beslist vóór de 20e van elke maand in het bezit van de redactie zijn. Later ingezonden kopij wordt, voor zover deze nog van belang is, in het daarop volgende nummer geplaatst.

VRAAG- EN AANBOD

PARODIALIEFHEBBERS die wensen te ruilen, worden verzocht hun zoek- en ruillijsten te zenden aan de heer GüNTHER KöNIGS, Breitenstrasse 82, (22a) Krefeld, Deutschland.

WIE KAN mij helpen aan een plant of stek van Epiphyllum delicatum (witte Epiphyllum). Aanbiedingen richten aan de heer J. L. DE SLEGTE, Schiebroeksesingel 31, Rotterdam-12.

AANGEBODEN: Plm. 30 stuks Echeveria carnicolor. Gevraagd: Mammillaria's en Echeveria's. Gaarne ruillijst aan de heer H. F. BUURSINK, Thorbeckelaan 14, Almelo.

TE KOOP OF TE RUILEN: meest geente zaailingen en stekken o.a. van Astrophytum, Rebutia, Calymmanthium, Cephalocereus senilis, Cleistocactus strausii f. cristata, Coryphanta, Echinocer. Echinofossulocactus, Frailea, Haageocer., Lophophora, Loxanthocer, Mammillaria, Opuntia, Oreocereus, Pyrrhocactus, Seticereus, Trixanthocereus, Weberbouerocereus, Yungasocereus, enz.

GEVRAAGD: Browingia, Armatocer., Pygmaeocereus, Trixanthocereus cullmannianus, enz. Opgave voor voorkeurgeslachten aan de heer H. F. BLOM, Cypresstraat 62, Den Haag. Postzegel voor antwoord bijvoegen s.v.p.

TE KOOP of in ruil : 1, 2, 3 en 4-jarige zaailingen o.a. Huernia, Taveresia grandiflora, Trichocaulon, Hoodia, Copiapoa, Pyrrhocactus (Horridocactus) en vele andere soorten. Br. richten aan de heer A. KAHLMAN, Spireastraat 48, Den Haag. S.v.p. postzegel voor antwoord insluiten.